

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 3 юли 2018 г.
(OR. en)

Междуинституционално досие:
2018/0269 (NLE)

10755/18
ADD 1

COASI 168	AGRI 329
ASIE 32	TRANS 305
CFSP/PESC 649	ENV 491
RELEX 607	ENER 265
COHOM 91	ECOFIN 697
CONOP 58	EDUC 277
COTER 93	CULT 83
WTO 173	CLIMA 128
JAI 727	MIGR 99
DEVGEN 118	ASEM 1

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От: Генералния секретар на Европейската комисия,
подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор

Дата на получаване: 3 юли 2018 г.

До: Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: JOIN(2018) 20 final - Annex

Относно: Съвместно предложение за ПРИЛОЖЕНИЕ към Решение на Съвета
относно подписването от името на Европейския съюз и временното
прилагане на Рамковото споразумение за партньорство и
сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки,
от една страна, и правителството на Малайзия, от друга страна

Приложено се изпраща на делегациите документ JOIN(2018) 20 final - Annex.

Приложение: JOIN(2018) 20 final - Annex

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

ВЪРХОВЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ
НА СЪЮЗА ПО ВЪПРОСИТЕ
НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ И
ПОЛИТИКАТА НА СИГУРНОСТ

Брюксел, 3.7.2018
JOIN(2018) 20 final

ANNEX

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Съвместно предложение за

Решение на Съвета

**относно подписването от името на Европейския съюз и временното прилагане на
Рамковото споразумение за партньорство и сътрудничество между Европейския
съюз и неговите държави членки, от една страна, и правителството на Малайзия,
от друга страна**

**РАМКОВО СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ПАРТНЬОРСТВО И СЪТРУДНИЧЕСТВО
МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И НЕГОВИТЕ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ, ОТ ЕДНА
СТРАНА, И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА МАЛЙЗИЯ, ОТ ДРУГА СТРАНА**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, наричан по-нататък „Съюзът“ или „ЕС“,

както и

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

ИРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ХЪРВАТИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

УНГАРИЯ,

РЕПУБЛИКА МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

държави — членки на Европейския Съюз, наричани по-нататък „държавите членки“,

от една страна,

и

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА МАЛАЙЗИЯ, наричано по-нататък „Малайзия“,

от друга страна,

наричани по-нататък поотделно „страната“ и заедно „страните“,

КАТО ОТЧИТАТ традиционните приятелски отношения между страните и близките исторически, политически и икономически връзки, които ги обединяват;

КАТО ПРИДАВАТ особено значение на всеобхватния характер на своите взаимоотношения;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че настоящото споразумение е част от по-широки и съгласувани отношения помежду им, установени посредством споразумения, по които те са страни;

КАТО ПРИЗНАВАТ стойността на толерантността, приемането и взаимното уважение в разнообразна и многостранна международна общност, както и значението на умереността;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ангажираността на страните да зачитат демократичните принципи и правата на човека, определени във Всеобщата декларация за правата на човека и други международни инструменти в областта на правата на човека, приложими към страните;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ своята ангажираност с принципите на върховенството на закона и на доброто управление, както и своето желание да насърчават икономическия и социалния напредък на своите народи, като същевременно вземат предвид принципа на устойчиво развитие и изискванията във връзка с опазването на околната среда;

КАТО ИЗРАЗЯВАТ ЖЕЛАНИЕ да засилят сътрудничеството в областта на международната стабилност, справедливост и сигурност като основна предпоставка за насърчаването на устойчиво социално и икономическо развитие, изкореняването на бедността и популяризирането на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие (наричана по-нататък „Програмата до 2030 г.“), приета с Резолюция 70/1 (2015) на Общото събрание на Организацията на обединените нации (ООН) „Да преобразим света: програма за устойчиво развитие до 2030 г.“ на срещата на високо равнище на ООН за устойчивото развитие, проведена на 25 септември 2015 г.;

КАТО СЧИТАТ тероризма за заплаха за световната сигурност и желаят да засилят своя диалог и сътрудничество в борбата с тероризма в съответствие с приложимите инструменти на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации (СС на ООН), и по-специално Резолюция 1373 (2001) на СС на ООН;

КАТО ИЗРАЗЯВАТ своята ангажираност с предотвратяването на всички форми на тероризъм, с борбата с тях и със създаването на ефективни международни инструменти за гарантиране на премахването им;

КАТО ОТЧИТАТ, че всички мерки, предприети за борба с тероризма, трябва да са в съответствие със задълженията на страните съгласно международното право, и по-специално международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че най-тежките престъпления, пораждащи безпокойство сред международната общност, не трябва да остават ненаказани, и като считат

международните наказателни трибунали, включително Международния наказателен съд, за важно развитие за международния мир и правосъдие;

КАТО СПОДЕЛЯТ виждането, че разпространението на оръжия за масово унищожение (ОМУ) и средствата за доставката им представляват сериозна заплаха за международния мир и сигурност, и като желаят да засилят своя диалог и сътрудничество в тази област;

КАТО ОТЧИТАТ, че неконтролираното движение на конвенционални оръжия е заплаха за международния и регионалния мир, сигурност и стабилност, и като отчитат нуждата от сътрудничество за гарантиране на отговорния трансфер на конвенционални оръжия и за борба с незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения, включително боеприпасите за тях;

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на Споразумението за сътрудничество от 7 март 1980 г. между Европейската икономическа общност и Индонезия, Малайзия, Филипините, Сингапур и Тайланд, държави — членки на Асоциацията на народите от Югоизточна Азия (АСЕАН), и последващите протоколи за присъединяване;

КАТО ОТЧИТАТ важността на засилването на съществуващите отношения между страните с цел да се подобри сътрудничеството между тях и общото си желание да укрепят, задълбочат и разнообразят своите отношения в области от взаимен интерес;

КАТО ИЗРАЗЯВАТ своята ангажираност с насърчаването на всички аспекти на устойчивото развитие, включително опазването на околната среда и ефективното сътрудничество за борба с изменението на климата;

КАТО ИЗРАЗЯВАТ своята ангажираност с насърчаването на международно признатите трудови и социални стандарти;

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ значението на засилването на сътрудничеството в областта на миграцията;

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че ако страните решат в рамките на настоящото споразумение да сключат специални споразумения в областта на свободата, сигурността и правосъдието, които Съюзът може да сключва съгласно част трета, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), разпоредбите на тези бъдещи споразумения няма да обвързват Обединеното кралство и/или Ирландия, освен ако Съюзът, едновременно с Обединеното кралство и/или Ирландия по отношение на съответните им предходни двустранни отношения, уведоми Малайзия, че тези споразумения обвързват Обединеното кралство и/или Ирландия като част от Съюза в съответствие с Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и ДФЕС. Също така всички последващи вътрешни мерки на Съюза, които може да бъдат приети за изпълнение на настоящото споразумение по силата на споменатия по-горе дял V, няма да обвързват Обединеното кралство и/или Ирландия, освен ако те са уведомили за желанието си да участват в такива мерки или да ги приемат в съответствие с Протокол № 21. Като отбелязват също, че такива бъдещи споразумения или последващи вътрешни мерки на Съюза попадат в обхвата на Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към посочените договори,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I ЕСТЕСТВО И ОБХВАТ

Член 1

Основа за сътрудничество

1. Зачитането на демократичните принципи и правата на човека, определени във Всеобщата декларация за правата на човека и други приложими към страните международни инструменти в областта на правата на човека, както и на принципа на върховенство на закона е в основата на вътрешните и международните политики на страните и съставлява съществен елемент от настоящото споразумение.
2. Страните потвърждават, че споделят общите ценности, изразени в Устава на ООН.
3. Страните потвърждават своята ангажираност да насърчават устойчивото развитие, да си сътрудничат за справяне с предизвикателствата на изменението на климата и глобализацията и да допринасят за постигането на целите за развитие, договорени на международно равнище, по-специално за засилването на глобалното партньорство за развитие, подновено в Програмата до 2030 г.
4. Страните потвърждават своята ангажираност с принципите на добро управление във всички негови аспекти.
5. Прилагането на настоящото споразумение е основано на принципите на диалог, взаимно уважение, равноправно партньорство, консенсус и зачитане на международното право.
6. Страните се договарят, че сътрудничеството по настоящото споразумение се осъществява посредством съответните им законови и подзаконови актове, разпоредби и политики.

Член 2

Цели на сътрудничеството

Целта на настоящото споразумение е да се установи засилено партньорство между страните и да се задълбочи и подобри сътрудничеството по въпросите от взаимен интерес, като се отчитат споделените ценности и общите принципи.

ДЯЛ II

ДВУСТРАННО, РЕГИОНАЛНО И МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 3

Сътрудничество в регионални и международни форуми и организации

1. Страните се ангажират да обменят мнения и да си сътрудничат в рамките на регионалните и международните форуми и организации, като ООН и съответните агенции на ООН, диалога ЕС—АСЕАН, Регионалния форум на АСЕАН, срещата Азия—Европа (АСЕМ), Конференцията на ООН за търговия и развитие и Световната търговска организация (СТО).

2. Страните също така се договарят да насърчават сътрудничеството между мозъчните тръстове, академичните среди, неправителствените организации и медиите в областите, обхванати от настоящото споразумение. Това сътрудничество може по-специално да включва организиране на обучения, работни срещи и семинари, обмен на експерти, проучвания и други действия, договорени между страните.

Член 4

Регионално и двустранно сътрудничество

За всеки сектор на диалог и сътрудничество по настоящото споразумение и като поставят акцент върху въпросите в рамките на сътрудничеството между ЕС и Малайзия, страните могат по взаимно съгласие да работят заедно и чрез дейности на регионално равнище или чрез съчетание на двете рамки, като вземат предвид регионалните процеси на вземане на решения на съответната регионална група. В това отношение при избора на подходящата рамка страните ще се стремят да постигнат максимално въздействие върху всички заинтересовани страни, както и да увеличат участието на всички заинтересовани страни, като същевременно използват по най-ефективния начин наличните ресурси и осигуряват съгласуваност с други дейности.

ДЯЛ III
**СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА МЕЖДУНАРОДНИЯ МИР,
СИГУРНОСТ И СТАБИЛНОСТ**

Член 5

Борба с тероризма

Страните потвърждават значението на предотвратяването на тероризма и борбата с него при пълно зачитане на принципите на Устава на ООН, върховенството на закона и международното право, включително приложимото международно право в областта на правата на човека и международно хуманитарно право, и като се взема предвид Глобалната стратегия на ООН за борба с тероризма, която се съдържа в Резолюция 60/288 (2006) на Общото събрание на ООН, преразгледана с резолюции 62/272 (2008) и 64/297 (2010) на Общото събрание на ООН. В тази рамка те се договарят да си сътрудничат при предотвратяването на терористични актове и борбата с тях, и по-специално:

- а) в рамките на изпълнението на резолюции 1267 (1999), 1373 (2001) и 1822 (2008) на СС на ООН, както и на други приложими резолюции на ООН, и в рамките на ратифицирането и изпълнението на съответните международни конвенции и инструменти;
- б) като обменят информация за терористични групи и поддържащите ги мрежи в съответствие с международното и националното право;
- в) като обменят мнения относно средствата и методите, използвани за борба с тероризма и с подбуждането към терористични актове, включително в сферата на техниката и обучението, и като обменят опит по отношение на предотвратяването на тероризма;
- г) като си сътрудничат за задълбочаване на международния консенсус относно борбата с тероризма и с финансирането на тероризма и в подходящата нормативна рамка, както и като работят за това да се постигне възможно най-скоро споразумение по Всеобхватната конвенция за международния тероризъм с цел допълване на съществуващите инструменти на ООН и на други приложими международни инструменти за борба с тероризма;
- д) като насърчават сътрудничеството между държавите — членки на ООН, за ефективно изпълнение на глобалната стратегия на ООН за противодействие на тероризма чрез всички подходящи средства;
- е) като осъществяват и засилват своето сътрудничество в борбата с тероризма в рамките на диалога ЕС—АСЕАН и на АСЕМ;
- ж) като обменят най-добри практики в областта на предотвратяването на тероризма и борбата с него.

Член 6

Тежки престъпления, пораждащи безпокойство сред международната общност

1. Страните потвърждават, че най-тежките престъпления, пораждащи безпокойство сред международната общност като цяло, не трябва да остават ненаказани и че спрямо тези престъпления трябва да се предприемат мерки на национално или международно

равнище, по целесъобразност, съгласно съответните закони и приложимите международни задължения на страните. Тези мерки може да включват дипломатически, хуманитарни и други мирни средства, както и международни наказателни трибунали и съдилища.

2. Страните считат международните наказателни трибунали, включително Международния наказателен съд, за важно развитие за международния мир и правосъдие.

3. Страните отново изтъкват значението на сътрудничеството с тези съдилища и трибунали съгласно съответните закони и приложимите международни задължения на страните.

4. Страните се договарят да си сътрудничат с цел насърчаване на универсалността на Римския статут на Международния наказателен съд.

Член 7

Оръжия за масово унищожение

1. Страните отново изтъкват целта да се укрепят международните режими в областта на ОМУ. Страните считат, че разпространението на ОМУ и техните средства за доставка както на държавни, така и на недържавни образувания представлява една от най-сериозните заплахи за международната стабилност и сигурност. Страните се договарят да си сътрудничат и да допринасят за международната стабилност и сигурност чрез пълно спазване и чрез прилагане на национално равнище на съществуващите си задължения съгласно международните договори и споразумения за разоръжаване и неразпространение на оръжия и съгласно други международни задължения в тази област в рамките на Устава на ООН. Тази разпоредба представлява съществен елемент от настоящото споразумение.

2. Освен това страните се договарят да си сътрудничат и да допринасят за укрепването на международните режими за неразпространение на оръжия и за разоръжаване, като:

- а) предприемат стъпки, по целесъобразност, за подписването на всички други релевантни международни инструменти в областта на ОМУ, за ратифицирането им или за присъединяването към тях и за пълното им прилагане и като насърчават всеобщото им спазване;
- б) въведат и продължат да развиват ефективна система за национален контрол върху износа, с която да се контролират износът и транзитът на стоките, свързани с ОМУ, включително контрол, свързан с ОМУ, на крайното потребление на технологиите с възможна двойна употреба, и която да включва ефективни санкции за нарушаване на контрола върху износа;
- в) насърчават всеобщото приемане и цялостното изпълнение на приложимите многостранни договори.

3. Страните признават, че осъществяването на контрол върху износа следва да не възпрепятства международното сътрудничество по отношение на материалите, оборудването и технологиите за мирни цели, като същевременно целите за мирна употреба следва да не бъдат използвани като прикритие за разпространение.

4. Страните се договарят да водят редовен политически диалог, който ще съпровожда и ще затвърди тези ангажименти. Такъв диалог може да се провежда на регионална основа.

Член 8

Конвенционални оръжия

1. Страните признават значението на националните системи за контрол на трансфера на конвенционални оръжия в съответствие със съществуващите международни стандарти. Страните признават значението на прилагането на този контрол по отговорен начин като принос за мира, сигурността и стабилността в международен и регионален план и за намаляване на човешкото страдание, както и за предотвратяване на отклоняването на конвенционални оръжия.

2. Страните отчитат, че незаконното производство, трансфер и разпространение на малки оръжия и леки въоръжения, включително на боеприпасите за тях, както и прекаленото им натрупване, лошото управление, подсиуреното в недостатъчна степен съхранение и неконтролираното разпространение продължават да представляват сериозна заплаха за мира и международната сигурност.

3. Страните се договарят да спазват и да изпълняват изцяло съответните задължения за борба с незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения, включително боеприпасите за тях, съгласно съществуващите международни споразумения и резолюции на СС на ООН, както и ангажиментите в рамките на други международни инструменти, приложими в тази област, като Програмата за действие на ООН за предотвратяване, борба и премахване на незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения във всичките ѝ аспекти.

4. Страните се договарят да си сътрудничат на двустранно, регионално и международно равнище в усилията си да гарантират отговорния трансфер на конвенционални оръжия и да водят борба с незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения, включително боеприпасите за тях. Страните се договарят да осигурят координирано сътрудничество в усилията си да регулират или да регулират по-добре международната търговия с конвенционални оръжия и да предотвратят незаконната търговия с оръжия, да се борят с нея и да я премахнат. Страните се договарят също да включат в рамките на съществуващия помежду им редовен политически диалог въпросите, свързани с конвенционалните оръжия.

Член 9

Умереност

1. Страните се договарят да си сътрудничат с цел да насърчават умереността при провеждането на диалози във връзка с въпроси от общ интерес.

2. Страните се договарят, ако е приложимо, да придават допълнителна стойност на умереността в рамките на регионални и международни форуми.

3. Страните се договарят да си сътрудничат за насърчаване на умереността, включително като улесняват и подкрепят съответните дейности, както и като обменят най-добри практики, информация и опит.

ДЯЛ IV

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ТЪРГОВИЯТА И ИНВЕСТИЦИИТЕ

Член 10

Общи принципи

1. Страните провеждат диалог относно свързаните с търговията и инвестициите въпроси с оглед на укрепването и подобряването на многостранната търговска система и на двустранната търговия между тях.
2. За тази цел страните си сътрудничат в областта на търговията и инвестициите, наред с другото като се стремят да постигнат споразумение за свободна търговия между тях. Това споразумение представлява специално споразумение по смисъла на член 52, параграф 2.
3. Страните биха могли да развият своите търговски и инвестиционни отношения посредством диалог, сътрудничество и взаимно договорени инициативи, като засегнат, наред с други въпроси, областите, посочени в членове 11—17.

Член 11

Санитарни и фитосанитарни въпроси

1. Страните си сътрудничат по санитарните и фитосанитарните въпроси с цел защита на живота и здравето на хората, животните и растенията на територията на страните.
2. Страните обсъждат и обменят информация относно съответните мерки, определени в Споразумението на СТО за санитарните и фитосанитарните мерки, в Международната конвенция по растителна защита, от Световната организация по здравеопазване на животните и от Комисията по Кодекс алиментариус.
3. Страните се договарят да установят сътрудничество за изграждане на капацитет по санитарните и фитосанитарните въпроси. Това изграждане на капацитет е насочено конкретно към нуждите на всяка страна и се извършва с цел подпомагане на страната да спазва санитарните и фитосанитарните мерки на другата страна.

Член 12

Технически пречки пред търговията

Страните насърчават използването на международните стандарти и си сътрудничат и обменят информация относно стандартите, техническите правила и процедурите за оценка на съответствието, особено в рамките на Споразумението на СТО относно техническите пречки пред търговията.

Член 13

Митнически въпроси

С цел увеличаване на сигурността и безопасността на международната търговия и осигуряване на балансиран подход между улесняването на търговията и борбата с измамите и нередностите страните обменят опит и проучват възможностите в следните области:

- а) опростяване на процедурите за внос и износ и на други митнически процедури;
- б) установяване на механизми за административна взаимопомощ;
- в) осигуряване на прозрачност на митническата и търговската нормативна уредба;
- г) развитие на митническото сътрудничество;
- д) стремеж към съответствие на мненията и съвместни действия в контекста на съответните международни инициативи, в това число улесняването на търговията.

Член 14

Инвестиции

Страните насърчават увеличаването на инвестиционния поток чрез създаване на привлекателна и стабилна среда за реципрочни инвестиции посредством последователен диалог, целящ подобряване на разбирателството и сътрудничеството по въпросите на инвестирането, проучване на механизми за улесняване на инвестиционните потоци и насърчаване на стабилни, прозрачни, открити и недискриминационни правила за инвеститорите.

Член 15

Политика в областта на конкуренцията

1. Страните насърчават ефективното прилагане на правилата за конкуренцията и могат да си сътрудничат в тази област, като вземат под внимание принципите на прозрачност и процедурна справедливост с цел гарантиране на сигурност за предприятията, извършващи дейност на пазарите на другата страна.
2. Страните извършват дейности по техническо сътрудничество в сферата на политиката в областта на конкуренцията, при условие че са налични средства за такива дейности в рамките на инструментите и програмите за сътрудничество на страните.

Член 16

Услуги

Страните установяват последователен диалог, насочен по-специално към обмена на информация относно съответните им регулаторни среди, към насърчаването на достъпа до пазарите на другата страна, включително посредством електронна търговия, към насърчаването на достъпа до източници на капитал и технологии, както и към стимулирането на търговията с услуги между двата региона и на пазарите на трети държави.

Член 17

Права на интелектуална собственост

1. Страните потвърждават голямото значение, което придават на защитата на правата върху интелектуална собственост, включително географските указания, и всяка страна се ангажира да въведе подходящи мерки с цел да осигури подходяща, балансирана и ефективна защита и спазване на тези права, и по-специално във връзка с нарушаването на правата върху интелектуална собственост в съответствие с международните стандарти, с които се е ангажирала. Защитата и спазването на правата върху интелектуална собственост следва да допринасят за поощряването на техническите нововъведения, за трансфера и разпространението на технологиите, за взаимната полза за производителите и потребителите на технологични знания и по начин, който благоприятства социалното и икономическото благоденствие и който уравновесява правата и задълженията.

2. Страните могат да обменят информация и опит по въпроси, като:

- a) практиката, поощряването, разпространението, рационализирането, управлението, хармонизирането и защитата на правата върху интелектуална собственост;
- б) ефективното прилагане, използване и търговска реализация на правата върху интелектуална собственост;
- в) спазването на правата върху интелектуална собственост, включително граничните мерки.

3. Страните си сътрудничат в областите на защита на интелектуална собственост от взаимен интерес с цел ефективна защита, използване и търговска реализация на интелектуалната собственост, като се основават на своя опит, и подобряват разпространението на свързаните с това знания.

ДЯЛ V

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ПРАВОСЪДИЕТО И СИГУРНОСТТА

Член 18

Върховенство на закона и правно сътрудничество

1. Страните придават особено значение на укрепването на върховенството на закона.
2. Страните си сътрудничат при укрепването на всички съответни институции, в това число съдебната система.
3. Правното сътрудничество между страните включва, наред с другото, обмен на информация относно правните системи и законодателството.

Член 19

Защита на личните данни

Страните се договарят да обменят мнения и знания с цел насърчаване на висока степен на защита на личните данни въз основа на приложимите международни стандарти, включително тези на ЕС, на Съвета на Европа и на други международни правни инструменти.

Член 20

Миграция

1. Страните потвърждават значението на сътрудничеството при управлението на миграционните потоци между техните територии. С цел засилване на сътрудничеството страните могат да установяват, когато е необходимо и по подходящ начин, диалог за разглеждане на всякакви въпроси от взаимен интерес, свързани с миграцията, като вземат предвид оценката на специфичните нужди, посочена в параграф 2. Като изхожда от позицията си на държава на произход, транзит и/или крайна точка за мигранти, всяка страна може, ако сметне за уместно, да включи миграционните въпроси в стратегията си за икономическо и социално развитие. Сътрудничеството в областта на миграцията може също да включва, наред с другото, изграждане на капацитет и техническо съдействие съгласно договореното между страните.
2. Сътрудничеството между страните се основава на нуждите, осъществява се при взаимна консултация между страните и е насочено най-вече към:
 - а) основните причини за миграцията;
 - б) обмена на мнения относно практиките и нормите, свързани с предоставянето на международна защита на нуждаещите се от нея лица;
 - в) установяването на ефективна и превантивна политика срещу незаконната миграция, контрабандата на мигранти и трафика на хора, включително на начини за борба с контрабандните и трафикантските мрежи и за защита на жертвите на трафик;

- г) връщането на лицата, пребиващи незаконно, при подходящи, хуманни и неуронващи достойнството условия, включително насърчаването на тяхното доброволно връщане, и обратното приемане на такива лица в съответствие с параграф 3;
- д) въпросите от взаимен интерес в областта на визите и сигурността на документите за пътуване;
- е) въпросите от взаимен интерес в областта на управлението на границите.

3. В рамките на сътрудничеството за предотвратяване и контрол на незаконната имиграция и без да се засяга необходимостта от защита на жертвите на трафика на хора, страните се договарят също за следното:

- а) след потвърждаване на националността Малайзия приема обратно всеки свой гражданин, който пребивава незаконно на територията на държава — членка на ЕС, по искане на тази държава и без други формалности освен посочените в параграф 4;
- б) след потвърждаване на националността всяка държава — членка на ЕС, приема обратно всеки свой гражданин, който пребивава незаконно на територията на Малайзия, по искане на Малайзия и без други формалности освен посочените в параграф 4.

4. За целите на параграф 3 държавите — членки на ЕС, и Малайзия предоставят незабавно на своите граждани подходящ документ за пътуване за тези цели. Когато лицето, което трябва да бъде прието обратно, не притежава документ или друго доказателство за своята националност, компетентното дипломатическо или консулско представителство на Малайзия или на съответната държава — членка на ЕС, предприема необходимото, за да интервюира лицето с цел да се установи неговата националност. Настоящият член не засяга съответните законови и подзаконови актове и разпоредби на страните, свързани с определянето на националността.

5. Ако някоя от страните счита за необходимо, страните провеждат преговори за споразумение между ЕС и Малайзия, с което да се уредят конкретните задължения за обратно приемане, включително задължението за обратно приемане на лица, които не са техни граждани, но притежават валидно разрешително за пребиваване, издадено от една от страните, или са влезли на територията на една от страните директно от територията на другата страна.

Член 21

Консулска закрила

Малайзия се съгласява дипломатическите и консулските органи на всяка представена държава — членка на ЕС, да предоставят защита на всеки гражданин на държава — членка на ЕС, която няма постоянно представителство в Малайзия, което действително да може да предостави консулска защита в даден случай, като това става при същите условия, които се прилагат към гражданите на представената държава — членка на ЕС.

Член 22

Незаконни наркотици

1. Страните си сътрудничат, за да осигурят балансиран подход посредством ефективна координация между компетентните органи, включително, по целесъобразност, в секторите на здравеопазването, правосъдието, вътрешните работи и митниците, с цел да се намалят предлагането, трафикът и търсенето на незаконни наркотици, както и неблагоприятните последици от злоупотребата с наркотици за лицата и обществото като цяло, както и за да се постигне по-ефективно предотвратяване на отклоняването на прекурсори на наркотични вещества.

2. Страните се договарят относно средствата за сътрудничество за постигането на тези цели. Действията се основават на общоприети принципи на страните, като се вземат под внимание приложимите международни конвенции, Политическата декларация и Декларацията относно водещите принципи за намаляване на търсенето на наркотици, приети на 20-ата специална сесия по наркотиците на Общото събрание на ООН, проведена на 10 юни 1998 г., и Политическата декларация и Плана за действие за международно сътрудничество за интегрирана и балансирана стратегия за борба със световния проблем с наркотиците, приети на 52-рата сесия на Комисията по наркотичните вещества към ООН през март 2009 г.

3. Страните обменят опит в области, като изготвянето на законодателство и политики относно създаването на национални институции и информационни центрове, обучението на персонала, изследванията, свързани с наркотиците, и предотвратяването на отклоняването на прекурсори, използвани с цел незаконно производство на наркотици и психотропни вещества.

Член 23

Организирана престъпност и корупция

Страните се договарят да си сътрудничат в борбата с организираната престъпност, с икономическите и финансовите престъпления и с корупцията. Това сътрудничество цели прилагане на съответните международни инструменти, в които страните участват, и по-специално Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и придружаващите я протоколи и Конвенцията на ООН срещу корупцията.

Член 24

Изпирание на пари и финансиране на тероризма

1. Страните се договарят, че е необходимо да работят и да си сътрудничат за предотвратяване и борба с използването на техните финансови системи, сред които финансовите институции и определени дейности и професии извън финансовия сектор, за финансиране на тероризма и изпирание на приходите от тежки престъпни дейности.

2. Страните се договарят, че сътрудничеството съгласно параграф 1 позволява обмен на съответната информация в рамките на съответните им законови и подзаконови актове и разпоредби, както и на приложимите международни стандарти за

предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за борба с тях, като например стандартите, приети от Специалната група за финансови действия.

3. Сътрудничеството включва и изграждането на капацитет с цел борба с изпирането на пари и с финансирането на тероризма, включително посредством обмен на добри практики, експертни знания и обучение, съгласно договореното между страните.

ДЯЛ VI

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ДРУГИ ОБЛАСТИ

Член 25

Права на човека

1. Страните се споразумяват да си сътрудничат в области, които подлежат на взаимно договаряне, свързани с насърчаването и защитата на правата на човека.
2. Това сътрудничество може да включва, наред с другото:
 - а) обмен на най-добри практики, свързани с ратифицирането и прилагането на международни конвенции, разработването и изпълнението на планове за действие на национално равнище, ролята и функционирането на съответните национални институции на страните в областта на правата на човека;
 - б) образование в областта на правата на човека;
 - в) установяване на съдържателен и широкообхватен диалог за правата на човека;
 - г) сътрудничество в рамките на съответните органи на ООН в областта на правата на човека.

Член 26

Финансови услуги

1. Страните се договарят да засилят сътрудничеството си с цел постигане на по-близки общи правила и стандарти и подобряване на счетоводната, одиторската, надзорната и регулаторната система в банковото и застрахователното дело и други части от финансовия сектор, включително ислямските финансови услуги.
2. Страните признават значението на мерките за изграждане на капацитет за постигането на тези цели.

Член 27

Диалог относно икономическата политика

Страните се договарят да си сътрудничат в насърчаването на обмена на информация относно техните съответни икономически тенденции, както и в обмена на опит относно икономическите политики в контекста на регионалното икономическо сътрудничество и интеграция.

Член 28

Добро управление в областта на данъчното облагане

1. Страните се договарят да засилят сътрудничеството си в областта на данъчното облагане. Те признават значението на принципите на добро управление в областта на данъчното облагане — прозрачност, обмен на информация и избягване на вредни

данъчни практики, и се ангажират да ги прилагат в съответствие с международните стандарти с цел насърчаване и развитие на икономическите дейности.

2. Страните се договарят също да си сътрудничат в засилването на изграждането на капацитет в областта на доброто управление на данъчното облагане, насочено към натрупването на компетентност и експертни знания, съгласно договореното между страните.

Член 29

Индустриална политика и малки и средни предприятия

Отчитайки респективните си икономически политики и цели, страните се договарят да насърчават сътрудничеството в индустриалната политика във всички считани за подходящи области с цел подобряване на конкурентоспособността на малките и средните предприятия (МСП), наред с другото, чрез:

- а) обмен на информация и опит във връзка със създаването на рамкови условия за МСП с цел подобряване на тяхната конкурентоспособност;
- б) насърчаване на контактите между икономическите оператори, поощряване на съвместните инвестиции и създаване на съвместни предприятия и информационни мрежи, особено чрез съществуващите хоризонтални програми на Съюза, стимулиране по-специално на трансфера на интелектуални и материални технологии между партньорите;
- в) предоставяне на информация, насърчаване на иновациите и обмен на добри практики за достъп до финансиране, включително за малки предприятия и микропредприятия;
- г) улесняване и подкрепа на съответните дейности, установени от частните сектори на страните;
- д) насърчаване на корпоративната социална отговорност и отчетност, както и на устойчивото потребление и производство, включително чрез обмен на най-добри практики в областта на отговорния бизнес;
- е) съвместни изследователски и иновационни проекти в определени индустриални области съгласно взаимните договорености.

Член 30

Туризм

1. Страните се стремят да подобрят обмена на информация и да установят най-добри практики с цел да гарантират балансирано и устойчиво развитие на туризма.

2. Страните се договарят да развият сътрудничество относно запазването и хармонизирането на потенциала на природното и културното наследство, смекчаването на отрицателните последици от туризма и увеличаването на положителния принос на туристическия сектор за устойчивото развитие на местните общности, наред с другото, като развият екотуризъм при зачитане на интегритета и интересите на местните и коренните общности и като подобряват обучението в туристическата индустрия.

Член 31

Информационно общество

1. Като отчитат, че информационните и комуникационните технологии (ИКТ) са ключов елемент на съвременния живот и са от изключително значение за икономическото и социалното развитие, страните се стремят да обменят мнения относно съответните си политики в тази област с цел насърчаване на икономическото развитие.
2. Сътрудничеството в тази област може да се съсредоточи, наред с другото, върху следните елементи:
 - а) участието в диалог относно различните аспекти на информационното общество, по-конкретно относно политиките и нормативната уредба в областта на електронните комуникации, включително универсалната услуга, лицензирането и общите разрешителни, защитата на личните данни, както и независимостта и ефикасността на регулаторните органи;
 - б) споделянето на информация относно взаимосвързаността и оперативната съвместимост на мрежите и услугите на страните;
 - в) споделянето на информация относно стандартизацията, оценката на съответствието и разпространението на информация относно ИКТ;
 - г) насърчаването на научноизследователското сътрудничество между страните в областта на информационните и комуникационните технологии;
 - д) сътрудничеството в областта на цифровата телевизия, в това число обмяната на опит за нейното въвеждане, регулаторните аспекти и споделянето на най-добри практики в управлението на честотния спектър;
 - е) свързаните със сигурността аспекти на ИКТ, както и борбата с киберпрестъпността.

Член 32

Киберсигурност

1. Страните си сътрудничат в областта на киберсигурността посредством обмен на информация относно стратегиите, политиките и най-добрите практики в съответствие с тяхното законодателство и техните международни задължения в областта на правата на човека.
2. Страните насърчават обмена на информация относно киберсигурността в областта на образованието и обучението, инициативите за повишаване на осведомеността, използването на стандарти и научноизследователската и развойната дейност.

Член 33

Аудио-визия и медии

Страните обмислят начини за насърчаване на обмена, сътрудничеството и диалога между съответните институции в областта на аудио-визията и медиите. Страните се договарят да установят редовен диалог в тези области.

ДЯЛ VII
СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА НАУКАТА, ТЕХНОЛОГИИТЕ И
ИНОВАЦИИТЕ

Член 34

Наука, технологии и иновации

1. Страните насърчават, развиват и улесняват сътрудничеството в областта на науката, технологиите и иновациите в области от общ интерес и взаимна полза съгласно съответните им законови и подзаконови актове, разпоредби и политики.
2. Областите на сътрудничество може да включват биотехнологиите, ИКТ, киберсигурността, индустриалните и материалните технологии, нанотехнологиите, космическите технологии, морските науки и енергията от възобновяеми източници.
3. Тези форми на сътрудничество могат да включват:
 - а) обмен на информация относно политиките и програмите в областта на науката, технологиите и иновациите;
 - б) насърчаване на стратегически научноизследователски партньорства между научните общности, изследователските центрове, университетите и индустрията на страните;
 - в) насърчаване на обучението и обмена на изследователи.
4. Тези дейности за сътрудничество следва да се основават на принципите на реципрочност, справедливо третиране и взаимна полза и да гарантират подходяща защита на интелектуалната собственост.
5. Що се отнася до тези дейности за сътрудничество, страните насърчават участието на съответните си висши учебни заведения, изследователски центрове и производствени сектори.
6. Страните се договарят да повишават обществената осведоменост за съответните си програми и сътрудничество в областта на науката, технологиите и иновациите, както и за възможностите, които тези програми предлагат.

Член 35

Екологосъобразни технологии

1. Страните се договарят да си сътрудничат в сектора на екологосъобразните технологии с цел:
 - а) улесняване на въвеждането на екологосъобразни технологии в сектори, като енергетиката, сградите, управлението на водите и отпадъците и транспорта;
 - б) насърчаване на изграждането на капацитет в сектора на екологосъобразните технологии, което може да включва сътрудничество във връзка с регулаторните и пазарните инструменти, като например финансирането на екологосъобразни технологии, екологосъобразните обществени поръчки и екомаркировките, съгласно взаимните договорености;

- в) насърчаване на общественото образование и осведоменост относно екологосъобразните технологии и насърчаване на широкоразпространеното им използване;
- г) насърчаване и разгръщане на екологосъобразните технологии, продукти и услуги.

2. Сътрудничеството може да бъде осъществено под формата на диалог между съответните институции и агенции, обмен на информация, програми за обмен на персонал, учебни посещения, семинари и работни срещи.

Член 36

Енергетика

1. Страните се стремят да засилят сътрудничеството в енергийния сектор с цел:
 - а) диверсификация на енергийните доставки, каналите и енергийните източници с цел укрепване на енергийната сигурност, развитие на нови, устойчиви, новаторски и възобновяеми форми на енергия, включително на биогоривата, биомасата, биогаза и вятърната и слънчевата енергия, както и на производството на енергия от водни източници, като същевременно се оказва подкрепа за разработването на подходящи рамки на политиката и маршрути за транспортиране и пренос;
 - б) насърчаване на енергийната ефективност при производството, разпределението и крайното потребление на енергия;
 - в) насърчаване на трансфера на технологии за устойчиво производство и потребление на енергия;
 - г) засилване на сътрудничеството за предприемане на действия по въпросите, отнасящи се до смекчаването на свързаното с енергетиката изменение на климата и адаптирането към него, по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК);
 - д) подобряване на изграждането на капацитет и улесняване на инвестициите в тази област.

2. За тези цели страните се договарят да насърчават контактите и ако е подходящо, съвместните изследователски дейности, които са от взаимна полза за страните, включително посредством съответните регионални и международни рамки. Във връзка с член 39 и заключенията от Световната среща на високо равнище по въпросите на устойчивото развитие (ССВРВУР), проведена в Йоханесбург през 2002 г., страните отбелязват необходимостта да се разгледат връзките между достъпа до енергийни услуги на приемливи цени и устойчивото развитие. Тези дейности може да бъдат насърчавани в сътрудничество с Инициативата на Европейския съюз в областта на енергетиката, стартирана по време на ССВРВУР.

Член 37

Транспорт

1. Страните се договарят да си сътрудничат активно в областите от взаимен интерес. Това сътрудничество обхваща всички видове транспорт и тяхната свързаност и включва улесняването на движението на стоки и пътници, гарантирането на безопасност, сигурност и опазване на околната среда, развитието на човешките ресурси и увеличаването на възможностите за търговия и инвестиции.

2. В авиационния сектор сътрудничеството между страните има за цел да насърчава, наред с другото:

- а) развитието на икономически отношения въз основа на съгласувана регулаторна рамка с цел улесняване на бизнес дейностите;
- б) техническото и регулаторното сближаване по отношение на безопасността, сигурността, управлението на въздушния трафик, икономическата нормативна рамка и опазването на околната среда;
- в) намаляването на емисиите на парникови газове;
- г) проектите от взаимен интерес;
- д) сътрудничеството в рамките на международни форуми.

3. В сектора на морския транспорт сътрудничеството между страните има за цел да насърчава, наред с другото:

- а) диалога по въпроси в тази област, като например достъпа до международните пазари на морски транспорт и търговията, основана на пазарен и недискриминационен принцип, националното третиране и клауза за най-облагодетелствана нация за съдовете, плаващи под флага на държава — членка на ЕС, или Малайзия, или управлявани от техни граждани или предприятия, както и въпросите, свързани с транспортните услуги от врата до врата, с изключение на каботажните превози;
- б) обмена на мнения и най-добри практики, ако е приложимо, в областта на безопасността и сигурността, в това число мерките за борба с пиратството и въоръжените грабежи по море, както и процедурите, стандартите и нормативната рамка за опазване на околната среда съгласно съответните международни конвенции;
- в) сътрудничеството в международни форуми, по-специално в областите на намаляването на емисиите на парникови газове, условията на труд, образованието, обучението и сертифицирането на моряци.

4. Страните могат да проучат всички възможности за засилено сътрудничество в областите от взаимен интерес.

Член 38

Образование и култура

1. Страните се договарят да насърчават сътрудничеството помежду си в сферата на образованието и културата, което надлежно зачита техните различия, с цел да засилят взаимното разбирателство и познаването на съответните си култури. За тази цел страните подкрепят и насърчават дейностите на своите културни институции.

2. Страните се стремят да предприемат подходящи мерки за насърчаване на културния обмен, включително на междуличностния обмен, и да провеждат съвместни инициативи в различни сфери на културата, включително да си сътрудничат за опазване на културното наследство при зачитане на културното многообразие. В това отношение страните също така се договарят да продължат подкрепата за дейността на Фондацията „Азия—Европа“.

3. Страните се договарят да се консултират и да си сътрудничат в рамките на съответните международни форуми, и по-специално Организацията на ООН за образование, наука и култура (ЮНЕСКО), за постигане на общите цели, за насърчаване на културното многообразие и за защита на културното наследство. Страните насърчават и спазват принципите на Всеобщата декларация на ЮНЕСКО за културното многообразие.

4. Освен това страните насърчават действията и изпълнението на програми в областта на висшето образование и в подкрепа на мобилността и обучението на изследователи, включително програмата на ЕС „Еразъм+“ и действията по инициативата „Мария Склодовска-Кюри“. Наред с другото, тези действия и програми подкрепят междуинституционалното сътрудничество и развитието на връзки между висшите учебни заведения, насърчават мобилността на студентите, изследователите, преподавателите и експертите, както и обмена на информация и ноу-хау, спомагат за изграждане на капацитет и развитие на качеството на преподаването и ученето. Освен това действията биха могли да обхванат и институционалното сътрудничество посредством организации, като например Института „Азия—Европа“.

Член 39

Околна среда и природни ресурси

1. Като припомнят резултата от Конференцията на ООН по околна среда и развитие, проведена в Рио де Жанейро през 1992 г., ССВРВУР и Конференцията на ООН по въпросите на устойчивото развитие, проведена в Рио де Жанейро през 2012 г. (Рио+20), както и Програмата до 2030 г., страните се договарят да си сътрудничат за насърчаване на опазването и подобряването на околната среда като част от усилията за постигане на устойчиво развитие. Изпълнението на приложимите многостранни споразумения в областта на околната среда се взема предвид при всички предприети от страните дейности съгласно настоящото споразумение.

2. Страните признават нуждата от съхраняване и устойчиво управление на природните ресурси и биологичното разнообразие като основа за развитието на настоящите и бъдещите поколения, и по-специално в съответствие с Конвенцията за биологичното разнообразие и Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора. Те се ангажират с изпълнението на решенията, приети съгласно тези конвенции, включително чрез стратегии и планове за действие.

3. Страните се стремят да продължават да засилват своето сътрудничество за опазване на околната среда, включително по регионалните програми, посредством обмен на най-добри практики, политически и регулаторен диалог, конференции и работни срещи, по-специално що се отнася до:

- а) повишаването на осведомеността във връзка с опазването на околната среда и поощряването на участието на всички местни общности в усилията за опазване на околната среда и за устойчиво развитие;
- б) преодоляването на предизвикателствата, свързани с изменението на климата, по-специално по отношение на последиците за екосистемите и природните ресурси;
- в) насърчаването на изграждането на капацитет за участие в приложимите многостранни споразумения в областта на околната среда, които са обвързващи за страните, както и за тяхното прилагане;
- г) засилването на сътрудничеството за опазване, съхраняване и устойчиво управление на горските ресурси и за борба с незаконното изсичане и свързаната с него търговия;
- д) съхраняването и устойчивото използване на биологичното разнообразие, включително застрашените видове, техните местообитания и генетично разнообразие, засилването на сътрудничеството във връзка с инвазивните чужди видове, които засягат страните, и възстановяването на нарушените екосистеми;
- е) борбата с незаконната търговия с диви животни и прилагането на ефективни мерки срещу нея;
- ж) предотвратяването на нелегалното трансгранично движение на опасни отпадъци, както и на други отпадъци и вещества, които увреждат озоновия слой;
- з) подобряването на опазването и съхраняването на крайбрежната и морската околна среда и насърчаването на устойчивото използване на морските ресурси;
- и) подобряването на качеството на атмосферния въздух, екологосъобразното управление на отпадъците, на водните ресурси и на химикалите, както и поощряването на устойчивото потребление и производство;
- й) насърчаването на защитата и на опазването на почвите, както и на устойчивото управление на земята;
- к) насърчаването на определянето на защитени зони и на защитата на екосистемите и природните зони, както и ефективното управление на националните паркове, като надлежно се вземат предвид местните и коренните общности, които живеят в тези зони или близо до тях;
- л) насърчаването на ефективно сътрудничество в контекста на Протокола от Нагоя за достъп до генетични ресурси и справедливо и равноправно разпределение на ползите, произтичащи от тяхното използване, към Конвенцията за биологичното разнообразие;

- м) насърчаването на разработването и използването на доброволни системи за гарантиране на устойчивост, като например схеми за справедлива и етична търговия, екомаркировки и схеми за сертифициране.

4. Страните насърчават взаимния достъп до своите програми в тези области в съответствие със специфичните условия на тези програми.

5. Страните се стремят да засилят сътрудничеството с цел предприемане на действия по въпросите, отнасящи се до смекчаването на изменението на климата и адаптирането към него, по РКООНИК.

Член 40

Земеделие, животновъдство, рибарство и развитие на селските райони

Страните се договарят да насърчават диалога и да поощряват сътрудничеството в областта на земеделието, животновъдството, рибарството, включително аквакултурите, и развитието на селските райони. Страните обменят информацията относно:

- а) селскостопанската политика, международните перспективи в сферата на селското стопанство и географските указания като цяло;
- б) възможностите за улесняване на търговията с растения, животни, водни животни и продукти от тях;
- в) политиките, свързани с хуманното отношение към животните;
- г) политиката за развитие в селските райони, включително програмите за изграждане на капацитет и най-добрите практики във връзка със селскостопанските кооперативи и популяризирането на продукти от селските райони;
- д) политиката за качеството на растенията, животните и продуктите от водни животни;
- е) развитието на устойчиво и съобразено с околната среда селско стопанство, аграрна промишленост и трансфер на биотехнологии;
- ж) опазването на сортовете растения, технологиите за семена, подобряването на добива, алтернативните технологии за добив, включително аграрните биотехнологии;
- з) разработването на бази данни в областта на земеделието и животновъдството;
- и) обучението в селскостопанския сектор, ветеринарния сектор и сектора на рибарството, включително аквакултурите;
- й) подкрепата за устойчивата и отговорна дългосрочна политика в областта на морските басейни и рибарството, включително опазването и управлението на крайбрежните и морските ресурси;
- к) насърчаването на усилията за предотвратяване на незаконните, недеклаираните и нерегламентирани риболовни практики и свързаната с тях търговия, както и за борба с тях.

Член 41

Здравеопазване

1. Страните се договарят да си сътрудничат в здравния сектор с цел подобряване на условията на здравеопазването, които обхващат, наред с другото, превантивната медицина, тежките заразни болести и другите заплахи за здравето, като например незаразните болести, както и международните здравни споразумения.
2. Сътрудничеството се извършва основно чрез:
 - а) обмен на информация и сътрудничество в областта на ранната превенция на здравните рискове, като например птичия и пандемичния грип и други тежки заразни болести с пандемичен потенциал;
 - б) обмен, стипендии и програми за обучение;
 - в) насърчаване и своевременно прилагане на международни здравни споразумения, като например Международните здравни правила на Световната здравна организация (СЗО) и Рамковата конвенция за контрол на тютюна на СЗО.

Член 42

Заетост и социални въпроси

1. Страните се договарят да засилят сътрудничеството в областта на заетостта и социалните въпроси, включително сътрудничеството относно регионалното и социалното сближаване, здравето и безопасността на работното място, равенството между половете и достойния труд, с цел да се укрепи социалното измерение на глобализацията.
2. Страните потвърждават необходимостта от подкрепа на процеса на глобализация, който носи ползи за всички, и от насърчаване на пълната и продуктивна заетост и на достойния труд като ключов елемент на устойчивото развитие и намаляването на бедността в съответствие с Резолюция 60/1 (2005) на Общото събрание на ООН и с Министерската декларация, приета на заседанието на групата на високо равнище на Съвета по икономически и социални въпроси към ООН на 5 юли 2006 г., както и с Декларацията на Международната организация на труда (МОТ) от 2008 г. относно социалната справедливост за справедлива глобализация. Страните отчитат съответните характеристики и разнообразната същност на своите икономически и социални ситуации.
3. Страните потвърждават ангажимента да съблюдават, насърчават и осъществяват принципите на международно признатите основни трудови и социални стандарти, посочени по-специално в Декларацията на МОТ от 1998 г. за основните права и принципи в областта на труда, и да прилагат обвързващите ги приложими конвенции на МОТ. Страните си сътрудничат и обменят информация по въпроси от областта на заетостта и труда, както е договорено между тях.
4. Сътрудничеството може да се осъществява, наред с другото, под формата на конкретни програми и проекти, според взаимните договорености, както и под формата на диалог, сътрудничество и инициативи по теми от общ интерес на двустранно или многостранно равнище, като например в рамките на АСЕМ, диалога ЕС—АСЕАН и МОТ.

Член 43

Статистика

В допълнение към съществуващите дейности за сътрудничество между Съюза и АСЕАН в областта на статистиката и съгласно съответните им законови и подзаконовни актове, разпоредби и политики страните се договарят да насърчават изграждането на капацитет в областта на статистиката и хармонизацията на статистическите методи и практики, включително събирането и разпространението на статистически данни, което да им позволи да използват на взаимноприемлива основа статистически данни относно националните сметки, преките чуждестранни инвестиции, търговията със стоки и услуги и по-общо — във взаимно договорени области, попадащи в обхвата на настоящото споразумение, които могат да бъдат предмет на събиране, обработване, анализ и разпространение на статистически данни.

Член 44

Гражданско общество

Страните признават ролята и потенциалния принос на организациите на гражданското общество и на академичните институции в подкрепата на сътрудничеството по настоящото споразумение и се договарят да насърчават, доколкото е възможно, диалога с тях и пълноценното им участие в съответните области на сътрудничество съгласно съответните им законови и подзаконовни актове, разпоредби и политики.

Член 45

Публична администрация

Страните се договарят да си сътрудничат с цел засилване на изграждането на капацитет в областта на публичната администрация. Сътрудничеството в тази област може да включва обмен на мнения относно най-добрите практики във връзка с методите на управление, предоставянето на услуги, увеличаването на институционалния капацитет и въпросите, свързани с прозрачността.

Член 46

Управление на бедствия

1. Страните признават необходимостта да се сведе до минимум въздействието на природните и причинените от човека бедствия. Страните потвърждават общия си ангажимент да насърчат мерките по предотвратяване, смекчаване, подготвеност, реагиране и възстановяване с цел да се повиши устойчивостта на обществата и инфраструктурата им, и да си сътрудничат, по целесъобразност, на двустранно и многостранно равнище, за да се постигне напредък по тези цели.

2. Сътрудничеството може да бъде под формата, наред с другото, на следното:

- а) споделяне на най-добри практики в управлението на бедствия;

- б) изграждане на капацитет;
- в) обмен на информация;
- г) подобряване на обществената осведоменост и общото образование.

3. Посоченото в параграф 2 сътрудничество може да включва споделяне на информация за помощта при бедствия и спешната помощ, като се взема предвид работата както на Координационния център на ЕС за реагиране при извънредни ситуации, така и на Координационния център на АСЕАН за хуманитарна помощ по отношение на управлението на бедствия.

ДЯЛ VIII СРЕДСТВА ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 47

Ресурси за сътрудничество

За да постигнат целите на сътрудничеството, определени в настоящото споразумение, страните се договарят да осигурят подходящите ресурси за дейностите за сътрудничество в посочените в настоящото споразумение области, включително финансовите средства, доколкото им позволяват техните съответни ресурси и разпоредби. Тези дейности за сътрудничество може да включват, по целесъобразност, инициативи за изграждане на капацитет и за техническо сътрудничество, обмен на експерти, провеждане на проучвания и други дейности, договорени от страните.

Член 48

Финансова помощ и интереси

1. Всяка финансова помощ от ЕС в рамките на настоящото споразумение се изпълнява от страните в съответствие с принципите на добро финансово управление и страните си сътрудничат за защитата на своите финансови интереси.
2. Страните предприемат подходящи мерки за предотвратяване на измамите, корупцията и всякакви други незаконни дейности, които засягат техните финансови интереси, както и за борба с тях, съгласно съответните им законови и подзаконови актове и разпоредби. Тези мерки включват обмен на информация и административна взаимопомощ. Европейската служба за борба с измамите и компетентните органи на Малайзия може да се договарят за допълнително сътрудничество в областта на борбата с измамите.

Член 49

Права върху интелектуална собственост, произтичащи от договорености за сътрудничество

Правата върху интелектуална собственост, произтичащи от договорености за сътрудничество съгласно настоящото споразумение, се защитават и прилагат в съответствие със съответните законови и подзаконови актове и разпоредби на всяка от страните и с всички съответни международни споразумения, в които участват и двете страни. Това не накърнява никоя специална разпоредба от съществуващи и бъдещи индивидуални договорености за сътрудничество.

ДЯЛ IX
ИНСТИТУЦИОНАЛНА РАМКА

Член 50

Съвместен комитет

1. Страните се договарят да създадат съвместен комитет по настоящото споразумение, съставен от представители на страните на подходящо високо равнище, със следните задачи:

- а) осигуряване на правилното действие и изпълнение на настоящото споразумение;
- б) определяне на приоритети в съответствие с целите на настоящото споразумение;
- в) изготвяне на препоръки за постигане на целите на настоящото споразумение;
- г) уреждане, ако е приложимо, на всички разлики или отклонения, произтичащи от тълкуването, изпълнението или прилагането на настоящото споразумение в съответствие с член 53;
- д) разглеждане на всички сведения, представени от някоя от страните, относно неизпълнение на задълженията и провеждане на консултации с другата страна за намиране на приемливо и за двете страни решение по взаимно съгласие в съответствие с член 53;
- е) извършване на надзор над изпълнението на специалните споразумения, посочени в член 52, параграф 2.

2. Съвместният комитет обикновено заседава не по-малко от веднъж на всеки две години в Малайзия и в Брюксел на ротационен принцип, на дата, определена по взаимно съгласие. Могат да се свикват и извънредни заседания на съвместния комитет по взаимно съгласие на страните. Съвместният комитет се председателства от всяка от страните на ротационен принцип. Дневният ред на заседанията на съвместния комитет се определя по взаимно съгласие на страните.

3. Съвместният комитет може да създава специализирани работни групи, които да го подпомагат в изпълнението на задачите му. Тези работни групи представят подробни доклади за дейността си на съвместния комитет на всяко от заседанията му.

4. Съвместният комитет приема свой процедурен правилник.

ДЯЛ X

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 51

Разгласяване на информация

1. Нищо в настоящото споразумение не се тълкува като задължение за която и да е от страните да предоставя информация, чието разкриване страната смята за противоречащо на основните ѝ интереси в областта на сигурността.
2. Страните осигуряват подходяща защита за информацията, споделяна в рамките на настоящото споразумение, в съответствие с публичния интерес относно достъпа до информация и съгласно съответните им законови и подзаконови актове и разпоредби.

Член 52

Други споразумения

1. Настоящото споразумение не засяга прилагането и изпълнението на ангажиментите, поети от страните по отношение на трети държави и международни организации.
2. Страните могат да допълват настоящото споразумение, като сключват специални споразумения за всяка сфера на сътрудничество, попадаща в неговия обхват. Тези специални споразумения представляват неразделна част от цялостните двустранни отношения, уредени с настоящото споразумение, и са част от обща институционална рамка.

Член 53

Изпълнение на задълженията

1. Всяка разлика или отклонение между страните във връзка с тълкуването, изпълнението или прилагането на настоящото споразумение се урежда по взаимно съгласие чрез консултация или преговори в рамките на съвместния комитет, без въпросът да се отнася пред трета страна или международен трибунал.
2. Ако някоя от страните счита, че другата страна не е изпълнила което и да било от задълженията си по настоящото споразумение, тя нотифицира другата страна. Страните провеждат консултации с цел да постигнат взаимноприемливо решение на въпроса. Тези консултации се провеждат под егидата на съвместния комитет. Ако съвместният комитет не може да постигне взаимноприемливо решение, нотифициращата страна може да предприеме подходящи мерки. За целите на настоящия параграф „подходящи мерки“ означава всяка мярка, препоръчана от съвместния комитет, или частичното или пълното суспендиране на настоящото споразумение.

3. Ако някоя от страните счита, че другата страна не е изпълнила което и да е от задълженията, описани като съществени елементи в член 1, параграф 1 и член 7, параграф 1, тя незабавно нотифицира другата страна за това и за подходящите мерки, които възнамерява да предприеме. Нотифициращата страна информира съвместния комитет за необходимостта да проведе спешни консултации по въпроса. Ако съвместният комитет не може да постигне взаимноприемливо решение в рамките на 15 дни след започването на консултациите и не по-късно от 30 дни от датата на нотификацията, нотифициращата страна може да предприеме подходящите мерки. За целите на настоящия параграф „подходящи мерки“ означава всяка мярка, препоръчана от съвместния комитет, или частичното или пълното суспендиране на настоящото споразумение или на което и да е специално споразумение по смисъла на член 52, параграф 2.

4. Всяка подходяща мярка е пропорционална на неизпълнението на задълженията по настоящото споразумение и не засяга действието на останалите задължения по настоящото споразумение, които не са засегнати от ситуацията. При избора на подходящите мерки се дава предимство на тези, които най-малко възпрепятстват действието на настоящото споразумение или на специалните споразумения по смисъла на член 52, параграф 2.

Член 54

Улесняване

За улесняване на сътрудничеството в рамките на настоящото споразумение страните се договарят да осигурят на длъжностните лица и експертите, участващи в осъществяването на сътрудничеството, необходимите условия за изпълнението на техните функции в съответствие със съответните законови и подзаконови актове и разпоредби на страните.

Член 55

Териториално приложение

Настоящото споразумение се прилага, от една страна, на територията, на която се прилагат ДЕС и ДФЕС съгласно предвидените в тези договори условия, и от друга страна, на територията на Малайзия.

Член 56

Определяне на страните

За целите на настоящото споразумение терминът „страните“ означава Съюзът или неговите държави членки, или Съюзът и неговите държави членки, съгласно съответните им правомощия, от една страна, и правителството на Малайзия, от друга страна.

Член 57

Бъдещо развитие и изменения

1. Всяка страна може да отправя писмено предложения за разширяване на обхвата на сътрудничеството или за изменение на всяка разпоредба от настоящото споразумение.
2. Във всички предложения за разширяване на обхвата на сътрудничеството се взема под внимание натрупаният опит при прилагането и изпълнението на настоящото споразумение или на специалните споразумения, посочени в член 52, параграф 2.
3. Всяко разширяване на обхвата на сътрудничеството и всички изменения на настоящото споразумение се извършват по взаимно писмено съгласие чрез допълнителни споразумения или протоколи или чрез подходящи инструменти, договорени между страните.
4. Тези допълнителни споразумения, протоколи или подходящи инструменти влизат в сила на дата, договорена между страните, и представляват неразделна част от настоящото споразумение.

Член 58

Влизане в сила, временно прилагане и продължителност

1. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от втория месец, следващ датата, на която последната страна е уведомила другата страна за приключването на правните процедури, необходими за тази цел.
2. Без да се засяга параграф 1 и до влизането му в сила, Съюзът и Малайзия се договарят да прилагат временно части от настоящото споразумение, както е посочено от Съюза, съгласно установеното в параграф 3 и в съответствие със съответните си приложими вътрешни процедури и законодателство.
3. Временното прилагане поражда действие от първия ден на втория месец след датата на получаване на следното:
 - а) нотификацията от страна на Съюза относно приключването на необходимите за тази цел процедури, в която се посочват частите от споразумението, които да се прилагат временно, и
 - б) депозирането от страна на Малайзия на документа за ратификация в съответствие с процедурите и приложимото законодателство.
4. Настоящото споразумение е в сила за период от пет години. Срокт му на действие се удължава автоматично за последващи периоди от една година, освен ако някоя от страните не нотифицира писмено другата страна за своето намерение да не го удължава шест месеца преди края на който и да е последващ едногодишен период.
5. Настоящото споразумение може да бъде прекратено от всяка една от страните чрез писмено уведомление до другата страна. Прекратяването влиза в сила шест месеца след получаването на нотификацията от другата страна.

Член 59

Нотификации

Нотификациите съгласно член 58 се отправят съответно до Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз и до Министерството на външните работи на Малайзия.

Член 60

Автентичен текст

Настоящото споразумение е съставено в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки, шведски и малайски език, като всички текстове са еднакво автентични. При разлики в тълкуването на настоящото споразумение страните отнасят въпроса до съвместния комитет.

Съставено в ... [място] на ден от ... [месец] през две хиляди ... година.

ЗА КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЗА ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

ЗА КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ЗА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

ЗА РЕПУБЛИКА ЕСТОНΙΑ,

ЗА ИРЛАНДИЯ,

ЗА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

ЗА КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ЗА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ЗА РЕПУБЛИКА ХЪРВАТИЯ,

ЗА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ЗА РЕПУБЛИКА КИПЪР,

ЗА РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

ЗА РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ЗА ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

ЗА УНГАРИЯ,

ЗА РЕПУБЛИКА МАЛТА,

ЗА КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

ЗА РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

ЗА РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ЗА ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

ЗА РУМЪНИЯ,

ЗА РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

ЗА СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

ЗА РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

ЗА КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ЗА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА МАЛАЙЗИЯ